

Dat-nooit-lijstje

Het is me gelukt. Zens babyfoto's zijn ingeplakt. Op 't nippertje. Nou ja, niet echt. Maar zo voelt het. Het gaat zo snel. De kinderen zijn al zo groot. Voor je het weet zijn ze het huis uit. Zal wel komen door onze meetlat. Iedere paar maanden meten we op hoeveel ze gegroeid zijn en dan zetten we een streepje op de muur. De streepjes van mijn kinderen komen steeds dichterbij dat van mij. Vorige week werd ik wakker gemaakt door mijn grijnzende echtgenoot. 'Je praatte in je slaap.' 'O, en wat zei ik?', vroeg ik heel luchtig. Dat was nep. Want ik was meteen bezorgd. Welke geheimen had ik prijsgegeven? Over welke sexy filmster of ouwe vlam had ik nou weer gedroomd? 'Ik kon het niet goed verstaan. Iets over leggings, babyfoto's en meetlaten. Het klonk als een nachtmerrie.' Ik was meteen klaarwakker en sprong uit bed. Ik moest opschieten. Een fotoalbum kopen. En snel. Kijk, ik zal het uitleggen. Ik had vroeger, als kind, best een beetje kapsones. Nee wacht, ik zal eerlijk zijn. Vooruit. Ik was een onuitstaanbaar, irritant, betweterig kind met heel veel kapsones, illusies en wereldverbeteridealen. Ik wist alles beter. Vooral hoe dingen níet moesten. En ik schreef het allemaal nog op ook. Niet alleen in ontelbare schriften vol met Wijsheden, maar ook op een lijstje: mijn Dat-Nooit-Lijstje. Dat lijstje was heilig. Zo ongeveer. Daarop schreef ik de allerplechtigste beloftes aan mezelf. Over

hoe ik nooit zou worden. Wat ik nooit zou doen. En wat er zou gebeuren als ik me niet aan mijn beloftes hield. Voor het geval dat ik het zou vergeten, als ik later groot was. Dat was best slim van mij. En eng, eigenlijk. Want inderdaad: ik heb mijn lijstje altijd trouw bewaard en ik vind het allemaal superflauwekul. Maar ik durf het niet weg te gooien. Want dit is Belofte 1: 'Ik zal dit lijstje altijd trouw blijven en geloven, ook als ik later groot ben en ik mag het nooit weggooien want dat brengt ongeluk.' Alle beloftes die ik niet nakom, knagen enorm aan me. Vandaar mijn nachtmerrie. Die ging over Belofte 6: 'Ik word nooit zo'n moeder als die stomme mevrouw Verschuren, want die heeft alleen maar een babyalbum gemaakt voor Chantals broers en Chantal heeft alleen een doos met foto's. Mevrouw Verschuren vindt het niet eens erg, want ze had daar geen tijd voor met zes kinderen. Dat zijn smoesjes en daar moet je maar tijd voor maken.'

IK KRIJG AL 7 WRATTEN OMDAT IK GEEN HUISDIEREN HEB

Zo'n moeder word ik dus nooit, want anders word ik voor straf ook dik en ga ik net als zij van die strakke leggings aantrekken. Ik weet heus wel dat het idioot en bijgelovig is, maar ik hou me aan mijn lijstje. Dat valt niet mee, want de meeste dingen zijn onuitvoerbaar. Zo krijg ik al een snor omdat ik niet met een Greenpeace-activist ben getrouwd, enge ziektes omdat ik geen archeoloog werd en zeven wratten omdat ik geen huisdieren heb. Dus ja, ik ben opgelucht dat ik Belofte 6 heb gehaald. Zens foto's zijn ingeplakt. De legging blijft me bespaard.

SJAKKELIEN IS ERG OPGELUCHT. ZENS BABYFOTO'S ZIJN INGEPLAKT. NU HOEFT ZE NOOIT EEN LEGGING AAN EN KAN ZE HAAR SKY (15), STERRE (9) EN ZEN (8) RECHT IN DE OGEN KIJKEN.

FOTOGRAFIE BART BRUSSEE
STYLING PAULA SCHOUTEN